

ήτο ἀρίστη. Τὰ σκηινικὰ πτωχότατα.

Πόσον θὰ ἐκέρδιζε τὸ ἔργον ἐὰν εἰς τὸ βάθος παρήλαυνεν ἡ λιτανεία ἀντὶ ἀπλῶς νὰ ἀκούε-
ται ἀπὸ τῶν παρασκηινίων ὁ θόρυβος τῆς παρε-
λάσεως! Αἰσθητὴ ἐπίσης ἡ ἑλλειψὶς χορωδίας,
ἥτις καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῶν παρασκηινίων ἠκούσθη.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ θέατρον Πλέσσα ἐπαίχθη νέον ἔργον
τοῦ ἐκ Κων/πόλεως κ. Ἀλ. Ράλλη, ὁ «Ἡρῶς
τῆς Κρήτης». Ἐγγράφη Γαλλιστὶ ἐμμέτρως, καὶ
μετεφράσθη εἰς στίχους ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γαλανοῦ.
Ἡ ἀπόπειρα τῆς ἀναπαραστάσεως ἱστορικῶν
γεγονότων ἐπὶ σκηνῆς καὶ δὴ τῆς Κρήτης ἡστό-
χησεν, εἰς τινα δὲ σημεῖα ἐφθασε κατὰ τοὺς
εἰδόμενους, μέχρι διαστρεβλώσεως τῶν ἡθῶν καὶ
ἐθίμων τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλονήσου. Εἶνε ἀ-
πλῶς μία αἰσθηματικὴ σκηνογραφία τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ 66—68. Ἐκ τῶν ἡθοποιῶν, ἐπαίξε
καλὰ ἡ ἑρασιτέχνης δεσποινὶς Μπέλλου.

— Ὁ κ. Εὐστρατιάδης ἔχει δημοσιεύσει
πρὸ ἐτῶν ὥραϊον κοινωνικὸν διήγημα, τὴν
«Ἀράχνην». Τὸ ἐδραματοποίησεν ὁ κ. Α.
Μωραΐτης καὶ παρεστάθη ὡς πρωτότυπος κο-
μεντί.

— Τὸ Ἑλληνικὸν Μελοδράμα ἐνισχύθη δι'
Ἱταλῶν καλλιτεχνῶν. Πρώτη ἐνεφανίσθη ἡ
Ρωσὶς ἀλλ' ἐν Ἱταλίᾳ ζήσασα μεσόφωνος
Λία Ντεγράντη, ἡ ὁποία ἤρρεσεν ὡς Κάρμεν
καὶ εἰς τὴν Φαβορίταν. Ὁ κ. Ντερόζα ὑψίφω-
νος, ἐλθὼν καὶ ἄλλοτε εἰς Ἀθήνας, εἶνε νεώ-
τατος μὲ γλυκεῖαν φωνήν, πολὺ διαυγῇ ἰδίως
εἰς τὰς ὑψηλὰς νότας. Εἰς τὴν «Τραδιάταν» ἔ-
δειξεν ὅλην τοῦ τὴν τέχνην. Ὁ βαρύτονος
κ. Σκαμοῦτσι ἔχει φωνὴν μεγάλῃς ἐκτά-
σεως καὶ ἐντάσεως. Ὁ ὑψίφωνος κ. Τομα-
ζίνι, τοῦ θεάτρου Σάν Κάρλο τοῦ Μιλά-
νου, ἐξετιμήθη πολὺ εἰς τὸν «Τροβατόρε» Ὁ
βαθύφωνος κ. Τολέντο πολὺ καλός.

Ἐν Ἀμερικῇ ἀπήργησαν οἱ ἡθοποιοὶ τῶν

θεάτρων καὶ κινηματογράφων καὶ τὰ θεάτρα
ἐκλείσαν. Ἐν Παρίσις ἄλλη ἀπεργία τῶν
ἡθοποιῶν τῶν καρωδεῶν καὶ κινηματογράφων.
Ἐν Μιλάνῳ τῆς Ἱταλίας ἄλλη, λήξασα δι' ἀμοι-
βαίων ὑποχωρήσεων. Αὐξησὶς μισθῶν καὶ ρύθ-
μισις σχέσεων μεταξὺ θυσασαρχῶν καὶ ἡθοποιῶν
ἡ ἀφορμή. Οἱ Ἀθηναῖοι ἡθοποιοὶ δὲν ἦτο δυ-
νατὸν νὰ καθυστερήσουν. Καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς
14 Σεπτεμβρίου ἀπήργησαν ὅλοι, πλην 2—3.
Ἐξήτησαν ὑγιεινὴν βελτίωσιν καὶ ἀνεσιν τῶν
διαμερισμάτων τῶν εἰς τὰ θεάτρα, ἐξασφάλισιν
τῶν ἀποσκευῶν κατὰ τὰ ταξείδια, 1 οὐ ἐπὶ τοῦ
ὅλου μισθώματος πρὸς περίθαλψιν τῶν πασόν
τῶν ἡθοποιῶν, καὶ δεκάλεπτον ἐφ' ἐκάστου εἰ-
σιτηρίου διὰ τὴν ἰδρυσιν ταμεῖου συντάξεων.
Τὰ δύο τελευταῖα αἰτήματα οἱ ἐργοδότες δια-
σάρχοι δὲν ἐδέχθησαν. Ἀνεπύχθη ἐκατέρω
θεν πείσμα καὶ ἡ ἀπεργία ἐξακολουθεῖ. Οἱ
διασάρχαι ἐργάζονται, συμπληροῦντες μετὰ
κόπου τὰ κενὰ, οἱ ἀπεργοὶ δίδουν παραστάσεις
καὶ σκέπτονται περὶ ἰδρύσεως τριῶν συνεργη-
τικῶν θιάσων. Ἡ παρέμβασις τοῦ ὑπουργείου
τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἀπέβη ματαία. Οἱ δια-
σάρχαι τοῦ «Ἑλλην. θεάτρου», τοῦ θεάτρου
τοῦ «Λαοῦ» καὶ τοῦ «Πολυθεάματος» ἐδέχθη-
σαν ἀμέσως ὅλα τὰ αἰτήματα.

Εἰς μίαν παράστασιν τῶν ἀπεργῶν ἐπαίχθη
καὶ μονόπρακτον δράμα τοῦ Γάλλου συγγρα-
φέως Καρόλου Μπερ «Τρεῖς μάσκες», Κορσι-
κανικῆς ὑποθέσεως. Ἡ περίφημος vendetta ἀπο-
τελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ἔργου, μὲ πολλὴν τέχνην
γραμμένον καὶ πρωτοτυπίαν. Οἱ ἀδελφοὶ μῆς
νέας ἐκδικιοῦνται τὸν πατέρα τοῦ νέου ἀνθιστά-
μενον εἰς τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς τῶν μὲ τὸν
υἱὸν του, ὅστις τὴν εἶχεν ἀπατήσῃ. Μίαν νύκτα
τῶν Ἀπόκριων τὸν σκοτώνουν καὶ μετῃ μπε-
σμένοι φέρουν εἰς τὸν πατέρα τὸν σκοτομένον
καὶ αὐτὸν μὲ μάσκαν ὡς δῆθεν μεθυσμένον. Ἡ
ἀναγνώρισις τοῦ πτώματος ἀποτελεῖ τὴν τρα-
γικωτάτην λύσιν τοῦ δράματος.

Γ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἀρχίζουν αἱ ἰδιωτικαὶ καλλιτε-
χνικαὶ ἐκθέσεις ἐν τῇ αἰθούσῃ G 20. Πρώτος θὰ ἐκ-
θέσῃ ὁ κ. Β. Μποκατοιμίτης, ὅστις κατὰ τὸ θέρος ἐν
Κερκύρᾳ εἰργάσθη ἀρχετοὺς μεγάλους πίνακας Κατέ-
πιν θὰ ἐκθέσῃ ὁ κ. Ε. Θωμόπουλος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κ.
Ἰωαννίδης. Λέγεται ὅτι τὸν Φεβρουάριον θὰ γίνῃ ἡ
Διαρικὴ Καλλ. Ἐκθεσις, ἥτις κατὰ τὸ 1919 δι' ἐλ-
λείψει αἰθούσης δὲν διοργανώθη.

— Εἰς τὸν ἐνεργηθησομένον τὴν 2 Ὀκτωβρίου δι-
αγωνισμὸν διὰ τὴν ὑποτροφίαν τοῦ κληροδοτήματος
Μπόζου πρὸς σπουδὴν τῶν καλῶν τεχνῶν, ἐγένοντο
δεκταὶ αἱ ζωγράφοι δεσποινίδες Εὐδοκία Σαρμῖλη,
Μαρία Ἀναγνωστοπούλου καὶ Πηνελόπη Διαμαν-
τοπούλου.

— Ἡ διὰ τὴν διαφήμισιν τῶν ἐντόκων γραμματίων
Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ρουνοπούλου,
Νιρβάνα καὶ Παπαντωνίου ἐνέγκρινε κατόπιν διαγω-
νισμοῦ ἐννέα πίνακας ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρες ἀνή-
κουν εἰς τὴν ἐταιρείαν «Ζεὺς», δύο εἰς τὴν κ. Π. Δύ-
τραν καὶ ἀνὰ μία εἰς τοὺς κ. κ. Φρυδᾶν καὶ Βυζάν-
τιον. Ἐκαστος θὰ λάβῃ 600 δρ.

— Συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προε-
δρείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς
ἰδρυσιν προτομῆς τοῦ ἐκ πατρὸς Γάλλου καὶ ἐκ μη-
τρὸς Ἑλληνίδος ποιητοῦ Σενιέ. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐ-
πιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας
κ. Λίγκα ὡς προέδρου, τοῦ κ. Σβορώνου ὡς γραμ-
ματέως, τοῦ κ. Μ. Καμάρα ὡς ταμίου καὶ τῶν κ. κ.
Φουζέρο, Κ. Παλαμᾶ καὶ Γ. Δροσίνη, ὡς μελῶν. Ἡ
δ' ἐν Παρίσις Ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν

συσταθείσα, αποτελείται ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Λαφρέρ, τοῦ κ. Μορὸν ὡς γραμματέως καὶ τῶν κ. κ. Ἀνατὸλ Φράνς, Ρενιέ, Ἀλφρέδου Κροαζέ καὶ τῆς κομίσσης Νοάρε, ὡς μελῶν. Αἱ δύο ἐπιτροπὴ συνεργάζονται θ' ἀπευθύνουν κοινὴν ἐκκλήσιν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν κοινὸν ζητοῦσαι τὸν ἔκρινον αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κατέβαλε πρώτη 5 χιλ. δραχμῶν. ἀνέλαβε δὲ καὶ τὴν παροχὴν τοῦ Πεντελησίου μαρμαροῦ διὰ τὴν προτομὴν, τῆς ὁποίας ἡ φιλοτέχνησις ἀνετέθη ἡδὴ ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Γάλλον γλύπτην Μπουρντέλ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη τὴν γνώμην τῆς Γαλλικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ στηθῇ ἡ προτομὴ εἰς τὸν πρόδρομον τῆς Συναίης Ἀκαδημίας, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἀντιστοίχου θέσεως διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Ἑθνικοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ, τῆς ὁποίας τὴν ἰδρυσιν ἐκρίνεν ἐπιβαλλομένην, ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ἐκπαινετηριδος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη ἐπίσης περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐγίνετο γνωστότερος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ὁ Σενιέ, διὰ μεταφράσεως τῶν ποιημάτων αὐτοῦ, ἰδίως τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος ἐμπνευσθέντων καὶ ἐπεφυλάχθην νὰ προβῇ βραδύτερον εἰς σχετικὰς ἀποφάσεις.

— Δευτέρα νεκρανάστασις τοῦ Γιαννοῦλη Χαλεπᾶ. Ὁ ἐκ Τήνου ἀρχιεὶς συγγενὴς τοῦ καὶ ἀρχιτέκτων γλύπτης κ. Πολυχρόνης Ρενιέρης ἀνεκοίνωσε πρὸς ἡμᾶς ὅτι ὁ Χαλεπᾶς ἀνέκτησε καὶ πάλιν τὰς πνευματικὰς του δυνάμεις, ἐργασθεὶς εἰς 15 νέα πλαστικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐχύθησαν ἡδὴ εἰς γόφον.

Ὁ κ. Ρενιέρης ἀνέλαβεν εὐγενῶς χάριν τῆς «Πανακοῦδης» νὰ τὰ φωτογραφῇ καὶ ἀποστείλῃ τὰς φωτογραφίας πρὸς δημοσίευσιν.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν ὥρισεν ὡς θέμα τοῦ τετάρτου Ἀβερωφείου Μουσικοῦ Διαγωνισμοῦ τὴν σύνθεσιν ὕμνου διὰ τὴν Ἐκπαινετηριδα τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας. Πρὸ τῆς προκηρῶσεως τοῦ μουσικοῦ διαγωνισμοῦ ἐκρίθη σκόπιμον νὰ προκηθῇ διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν τῶν στίχων τοῦ ὕμνου ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

Οἱ στίχοι νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τοὺς 20, οὔτε νὰ εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν 16.

Ὁ ρυθμὸς νὰ εἶναι ἀπλοῦς καὶ ἀρμονικὸς, αἱ δὲ ἔννοιαι σαφεῖς. Προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ἔργων ὀρίζεται μέχρι τῆς 7 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

Βραβεῖον ὁρίσθησαν 500 δρ. Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ, θὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικ. συμβουλίου τοῦ Ὁδείου. Ἐάν οὐδὲν ποίημα κριθῇ ἄξιον βραβεύσεως, ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἀνακληθῇ.

Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκπαινετηριδος θὰ προκηρῶσῃ ἐν τούτοις καὶ αὐτὴ ὅμοιον διαγωνισμὸν διὰ τὴν σύνθεσιν ὕμνου τῆς Ἐκπαινετηριδος.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἐξ ἡμιπληγίας ὑπερβόρμικον τοῦτος ὁ καλαίμαχος ἡθοποιὸς Πέτρος Λαζαρίδης εἰς τῶν καλλιτέρων κομικῶν τῆς Ἑλλ. σκηνῆς, εἰς ἣν ἀνῆλθε τῷ 1866. Εἶχε γράψῃ δύο κωμωδίας, κατὰ τῆς ξενομανίας. Ὁ κ. Δ. Ταβουλάρης ἀπεχειρέθησεν ἐν τῷ νεκροταφείῳ τὸν νεκρὸν συναθλήτην του.

— Ἐνεκρίθη πίστωσις 10,000 δρ. ἐτησίως πρὸς ἰδρυσιν ἔδρας Βυζαντινῶν σπουδῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λουβαίν.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Στωρ. Σακελ-

λαρόπουλος. Γενηθεὶς ἐν Κερκύρᾳ τὸ 1848 ἀπὸ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του ἐν Κερκύρᾳ καὶ Ἀθήναις ἐτελειοποιήθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γενεύης. Ἀπὸ ἐδίδασκεν εἰς γυμνάσια, τῷ 1890 διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἀποχωρήσας πέρυσι ἐνεκα ὀρίου ἡλικίας. Ἐδημοσίευσεν ἱκανὰς πρωτοτύπους μελέτας, ὡς καὶ μεταφράσεις. Ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἔργων του εὐφρόμως ἀναφέρονται ἡ Λατινικὴ γραμματολογία, αἱ διορθώσεις καὶ ἐρμηνεῖαι εἰς Λατίνους συγγραφεῖς, περὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι, περὶ Λιβίου Ἀνδρονίκου ὡς καὶ ἱστορικαὶ διατριβαὶ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑπτανήσου. Μετέφρασε τὴν ἱστορίαν τῆς Ρωμ. ποιήσεως τοῦ Ρίββεκ, τὴν Ρωμ. ἱστορίαν τοῦ Μόμμεν καὶ ἄλλα. Ὑπῆρξεν ἐπὶ δεκαετίαν Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Παρνασσῶν», μέλος καὶ εἰσηγητὴς ποιητικῶν διαγωνισμῶν, ὡς καὶ τοῦ Ἀβερωφείου δραματιζοῦ.

— Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Σουρῆ ἐξελέγη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἀπονομὴν τοῦ Ἀριστείου τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν διὰ τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα ὁ κ. Πυλαμῆς. Ἡ κρισις θὰ γινῇ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

— Ὁ ἐν Λοιδίνῳ κ. Εὐμορόπουλος ἀπέστειλε πλουσίαν συλλογὴν ἑλληνικῶν πολυτίμων χειροτεχνημάτων διὰ τὸ Μουσεῖον τῶν χειροτεχνημάτων.

— Ἡ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως Λουβαίν σειρὰν γυνίων ἐκμαρτίων ἑλλην ἀρχαιοτήτων ἔτι δὲ εἰς τὴν βιβλιοθήκην αὐτῆς τὴν σειρὰν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐκδόσεων τοῦ ὑπουργείου.

— Ἐγένετο ἐπισήμως τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἐν τῷ κήτρῳ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ἐγεργεμένης ἀναμνηστικῆς στήλης ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον φοιτητῶν ἀνερχομένων εἰς 18. Ἡ στήλη — ἔργον τοῦ κ. Παπαγιάννη — φέρει ἀνάγλυφον τὴν Νίκην τοῦ Παιωνίου ἐκατέρωθεν δὲ τὰ δνόματα τῶν φοιτητῶν μετ' ἐπιγράμματος ἐν ἀρχαίῃ γλώσσῃ ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Χ. Ἀνδρούτσου. Μετὰ προσφώνησιν τοῦ Πρυτάνεως κ. Γαζέτη, ὁ Βασιλεὺς ἀπεκάλυψε τὴν στήλην ἀπονεύμας συγχρόνως τὸν πολεμικὸν Σταυρὸν εἰς τὸ Λάβαρον τοῦ Πανεπιστημίου.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἐδόθη συναυλία ὑπὸ τῆς διπλωματούχου τοῦ πιάνου δ. Μαρίας Λαοποπούλου τῇ συμπράξει τῶν κ. κ. Βλαστάρη (βαρυτόνου), Γ. Κωνσταντινίδου (βιολοντσέλλο), Ε. Μπαμπίερου Κ. Κούλα (βιολί) καὶ Δούνη (βιόλα). Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανεν ἐκλεκτοὺς συνθέτους.

— Πέντε συναυλίαι, τρεῖς φωνητικαὶ καὶ δύο βιολινοῦ, ἐδόθησαν ἐν Κηφισσίᾳ. Ἡ τοῦ ὀξυφώνου κ. Π. Ἐπιτροπάκη μαθητοῦ τῆς κ. Φωκᾶ συμπράξει τῆς δ. Φανῆς Οἰκονομάκη εἰς τὸ ἄσμα καὶ τοῦ κ. Μητροπούλου εἰς τὸ πιάνο, ἡ τῆς ὑψιφώνου κ. Εὐτ. Τσαμπούλα (τὸ γένος Καμπανάκη, συμπράξει τῆς δ. Βιργινίας Focher εἰς τὸ ἄσμα καὶ τοῦ κ. Ξανθοπούλου, ὡς συνοδοῦ εἰς τὸ πιάνο, καὶ ἡ τῆς καθηγητρίας τοῦ ἁσματος δ. Σμ. Γεννάδη τῇ συμπράξει τῶν μαθητῶν τῆς Βόρειας Λαμπρινοπούλου, Μαρίας Γρηγοράκη, Πίτσας Δρίβα καὶ τῶν μαθητῶν τῆς κ. κ. Τζίμα, Βάθη καὶ Βλυσίδου.

Τοῦ βιολινοῦ συναυλία ἐδόθη ὑπὸ τοῦ βιολιστοῦ κ. Λυκούδη. Ἐκτὸς ἄλλων συνθέσεων, ἔπαιξε μετὰ τοῦ μαθητοῦ του κ. Μπαμιέρου ἐν ντουέτο τοῦ Γκοντάρ, ἐπανεληφθῇ δὲ τὸ κατὰ τὸν χειμῶνα παιχθὲν νουά-

τορ εἰς λα μείζον τοῦ Μόζαρτ, συμπτᾶζει τῶν κ. κ. Οἰκονομίδου, Κωνσταντινίδου καὶ Μητροπούλου.

Ἐπίσης συναυλίαν ἔδωκε καὶ ὁ ἄρτι ἀφικθεὶς βιολιστὴς κ. Στυλ. Κρασσάς. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε συνθέσεις τῶν μουσουργῶν Vieuxtemps, Kreisler, Szerwonsky, Sarasate, Wieniawsky Cai καὶ Nachev.

— Αἱ καθηγήτριαὶ καὶ διδασκάλισσαι τοῦ Ὁδεῖου κ. κ. Φωκῆ, Θεοδοροπούλου, Παπαδιαμαντοπούλου, Σκέπερος, Δέλη, Πατᾶ, Παπαγεωργακοπούλου καὶ ὁ κ. Πίνδιος ἀπεχώρησαν τοῦ Ὁδεῖου καὶ ἵδρυσαν μετὰ τοῦ κ. Καλομοίρη νέον Ὁδεῖον, ὀνομασθὲν Ἑλληνικόν. Σκοπὸς αὐτοῦ ἡ ἐνίσχυσις τῆς μουσικῆς κινήσεως διὰ τῆς δημιουργίας καλλιτεχνῶν μὲ ἐθνικὴν συνείδησιν, ἡ καλλιέργεια τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματοῦ εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ ἡ μόρφωσις ἐπαγγελματιῶν ἐκτελεστῶν τῆς μουσικῆς καὶ δραματικῆς τέχνης.

Ἐγκατεστάθη τὸ Νέον Ὁδεῖον εἰς τὸ Ὁδεῖον Λογτηροῦ τοῦ ὁποῖον ἡγοράσθη ἀντὶ 80.000 δραχμ. Μετὰ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ συνεργάζονται ἡ κ. Λόγτηρος, οἱ κ.κ. Σαῖφρος καὶ Μπέμερ, ἡ δ. Νισοῦ, καὶ αἱ κ.κ. Χωφ. Καλομοίρη, Ὁλ. Γεωργιάδου, Μαρ. Βλαστάρη, Ἰοῖς Χέλη, Λουκία Ἰωάννου, Θεώνη Δρακοπούλου, Ἐρελ Μίχα, Καλ. Κοκκίνου καὶ οἱ κ. κ. Παπασωτηρίου, Κουφιτέλης, Σωζόπουλος, Εὐαγγελίδης, Κρητικός καὶ ἄλλοι.

Τὸ Ἑλλην. Ὁδεῖον εἰς ἔχῃ μελοδραματικὴν σχολήν, ἣν θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Λαυράκης.

— Ἐκ τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν παρητήθησαν τῆς διδασκαλίας καὶ αἱ δεσποινίδες Ραφαὴλ καὶ Μανιάκη.

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπερσισθὴ ὅπως ἀποσταλῇ λίθος τοῦ Παρθενῶνος εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημεῖου πρὸς τιμὴν τοῦ Οὐάσιγκτωνς.

— Ἡ ἐπὶ 50 ἡμέρας διαρκέσασα ἀπεργία τῶν τυπογράφων, ἐν Ἰταλίᾳ, ἤς ἔνεκα δὲν ἐξεδίδοντο αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἔληξεν.

— Ὁ διάστημα σχεδιαστὴς πόλεων καθηγητὴς Πάτρικ Γκέντς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δρος Βέϊσμαν θὰ ἐκπονήσῃ νέον σχέδιον διὰ τὴν Ἀγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ.

— Ἡ Γαλλικὴ ἀστυνομία ἀπηγόρευσε ἐν Παρισίοις τὴν ἐκτέλεσιν συναυλίας, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα ἀπετελεῖτο σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ συνθέσεων τοῦ Βάγνερ.

— Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κατέθεσε τὸν πρῶτον λίθον μνημεῖου ὅπερ ἀνηγείρεται εἰς Πουάντ ντε Ζερὰβ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον.

— Ἀπέθανεν ὁ διάσημος Γερμανὸς φιλόσοφος καὶ φυσιοδότης Ἑρνέστος Χάικελ ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν. Ὑπῆρξεν διάσημος διὰ τὰς ὑλιστικὰς θεωρίας του, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῶν ζώων κατεγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ κυριώτερα ἔργα του εἰναι ἡ «Γενικὴ μορφολογία τοῦ ὁργανισμοῦ», ἡ «Ἱστορία τῆς Φυσικῆς δημιουργίας». Αἱ μελέται τοῦ ὑπερβαίνουν τὰς 100 Ὑπῆρξεν ὁ πατήρ τοῦ μονισμοῦ ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμασι καὶ μέγας ἄθεος.

— Ὁ περιοδεύων ἐν Εὐρώπῃ ὀνομαστὴς Ἕλλην ὑψίφωνος κ. Ὁδ. Λάμπας ἔδωκεν ἐνδιὰφέρουσαν συναυλίαν ἐν Λονδίνῳ εἰς τὸ «Γουίγκμορ Χάλλ». Τὸ πρόγραμμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ μονωδίας μελοδραμάτων. Ἐτραγουδῆτε Κάρμεν, «Φαντιούλα ντέλ Γουέστ» τοῦ Πουτσίνι, καὶ τὴν «Ἀνδρέαν Σενιέ» τοῦ Τζιζαρτάνο, τὸ ὁποῖον προσέχλησε θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ, κατέθελε

δὲ τὴν ἀκροατήριον μὲ τρία σύντομα Σμυρναϊκὰ τραγουδάκια — τὴν Τριανταφυλλίτσα, τὴν Φωλιά, καὶ τὸ Παῖδι. Τῆς συναυλίας τοῦ μετέσχον ἡ κ. Ἀνεμογιάννη καὶ ὁ βιολιστὴς Στροκώφ.

Ὁ κ. Λάμπας κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις διαμονὴν του κληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐτραγουδῆτε ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων, παρασημοφορηθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Ποανακρέ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου.

— Τὸ φιλολογικὸν βραβεῖον Νόμπελ τοῦ ἔτους 1919 ἀπενεμήθη εἰς τὸν Νορβηγὸν συγγραφέα Κνούτ Χάμσουν.

— Εἰς Μπουρτζέβλερ τῆς Ἀλσατίας ἐγένοντο παρυσία τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τῶν ὁμήρων τῶν τυρκετικῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

— Ἡ καλινόττητις εἰς τὰ παλαιὰ θεατρικὰ ἔργα ἐσημειώθη καὶ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν θέατρον. Ἐν Λονδίνῳ παίζεται συχνὰ ἡ «Κόρη τῆς Μαντάμ Ἀγκώ» τοῦ Λεκόκ. Αἱ Ἀγγλिकाὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν κριτικὰς καὶ ἀνέκδοτα τοῦ συνθέτου τῆς.

— Ἀφρονέθησαν ἐπιβαίνοντες ἀεροπλάνων καταπεσόντες παρὰ τὴν Βερὸν πέντε Ἰταλοὶ δημοσιογράφοι. Οἱ Κυπριάνι, ἀρχισυντάκτης τοῦ «Κορριέρε ντέ λα Σέρα», Ζωγκλιέρι, συντάκτης τοῦ «Σέκολο», Μοργκάνι, διευθυντὴς τῆς «Ἀθλητικῆς Ἐφημερίδος», Μπρίνι, συντάκτης τῆς «Ἐσπέρας» καὶ Μπίτζι, διευθυντὴς τοῦ «Κόσμου».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ

Προτομαὶ

Ἐγνώσθη ὅτι ἡ προτομὴ τοῦ Ἑλληνογάλλου ποιητοῦ Σενιέ πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας, συμπιπτούσης καὶ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ τιμὴ εἶνε πολὺ μεγάλη καὶ δυσανάλογος πρὸς τὸ ἔργον τοῦ τιμωμένου, φρονῶ ὅτι καταλληλοτέρα θέσις θὰ ἦτο ὁ Βασιλικὸς κήπος ἢ ὁ τοῦ Ζαππείου. Οἱ ποιηταὶ πρέπει νὰ περιστοιχίζονται ὅχι ἀπὸ ψυχρὰ μύρμαρα, ἀλλὰ ἀπὸ κινούμενα φυλλώματα, ὑποτίπτοντες ἅμα εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ πολυλοῦ κόσμου. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ προηγηθῶσι τῆς προτομῆς τοῦ Ἑλληνογάλλου ποιητοῦ, αἱ τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν ; Ποῦ εἶνε ἡ προτομὴ ἐνὸς Σολωμοῦ (εἰσεπράχθησαν ἄλλοτε ἀπὸ ἐκλείψιν περιοδικῶν 2,500 δρα.) ἐνὸς Βαλαωρίτου, ἐνὸς Παπαρηγοπούλου, ἐνὸς Παράσχου ; Ἡ πρέπει νὰ φροντίσῃ δι' αὐτοὺς ὁ Ἀνατόλ Φράνς ; Ἄλλοτε εἶχε ριφθῇ ἡ ἰδέα παρ' ὑψηλοῦ προσώπου νὰ κοσμηθῇ τὸ Ζάππειον μὲ προτομάς ὄλων τῶν ποιητῶν τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Ἄλλ' ὅπως ὅλαι αἱ ὠραῖαι ἰδέαι ἐν Ἑλλάδι, ἔμεινεν ἡ πρότασις ἰδέα μόνον.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐρωτῶμεν. Εἰς τὴν ἑταυλιν Θῶν ὑπάρχουν προτομαὶ ὄλων τῶν πρωταγωνιστῶν καὶ ἡρώων τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως. Διὰ τὴν μὴ ἀγορασθῶν ἀπὸ τὸ Κράτος — ἐκατομύρια εἰσέρευσαν εὐτυχῶς ἀρκετὰ εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον — καὶ νὰ τὰς τοποθετήσῃ κάπου ; Μήπως καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ἔχῃ κάμει ;

Φιλότεχνος